

[Glistrup]

rende samfund er det enormt vigtigt, at vi i Danmark følger med i den rivende tekniske udvikling, der foregår, og derfor bør vi lette investeringerne mest muligt på alle leder og kanter.

Det gør vi skattemæssigt på to måder i det nuværende danske samfund. For det første gør vi afskrivningsreglerne langt, langt friere end i øjeblikket og afvikler kapitalvindingsskatten. For det andet anvender vi den metode, som har vist sig at være den relevante for at trække døde penge over til at blive flittige penge i samfundets socialt velforståede interesse, nemlig at indskrive sig i anpartsprojekter.

Derfor er det tordnende nødvendigt at give så frie og så gunstige og så attraktive regler som muligt på det skattemæssige område vedrørende leasing, trusserederier, anpartar. Rigtig kære børn har jo rigtig mange navne.

Derfor er det den vej, vi skal gå, lige præcis den stik modsatte af den, SF ønsker, hvis man vel at mærke er interesseret i de socialt svage stillede her i samfundet. Hvis man er interesseret i den gruppe veletablerede kapitalister med pensionsretigheder struttende ud af hoved og hale, SF repræsenterer, er der ingen, der interesserer sig for, at det går godt for Danmark og Danmarks svage. Men skal Danmarks svage kunne klare sig, skal vi have rigtig mange anpartsannoncer.

Derfor er det godt, som hr. Stavad sagde, at anpartsannoncer netop kommer på den tid af året, hvor vi i gamle dage hørte om julens glæde og raslen ind til hjemløse børn uden forældre, eller hvad der nu er tale om at man gjorde. Det, der gavner de svage i samfundet, er de anpartsannoncer, vi ser i december måned, og de skal have de bedst mulige livsbetingelser overhovedet.

Derfor er det som sædvanlig aldeles overflødig, at skatteministeren nu med sine socialdemokratiske brødre har nedsat det udvalg, der skal lave en sober gennemanalyse af dette område. Enhver ved, at det sagligt og socialt rigtige er at give det fuldstændig frit og give dem langt, langt bedre og mere vidtstrakte afskrivningsbeføjelser, end de har, for at man kan få teknikken til at gribe ind.

Så ved jeg godt, at hr. Jens Thoft siger: Jamen jeg, hr. Jens Thoft, der har en revisionsvirksomhed, ved godt, at der ikke er noget særlig sundt i, at kvarte grise eller hele Amagerhoteller, eller hvad der nu kan være tale om, kom-

mer på anpartar. Men man må bare overlade til det frie, private initiativ og dem, der har penge, selv at finde ud af, hvad det er godt at investere i. Det skal hr. Jens Thoft eller andre ikke blande sig i, så længe det ikke er deres penge, der er tale om at løbe en risiko med i det ene arrangement eller i det andet arrangement.

Det havde været morsomt, hvis jeg havde haft god tid, historisk at studere, hvad der er sagt i de sidste 17 år om, at nu skal man gennemarbejde dette område virkelig seriøst i et hurtigarbejdende udvalg, som skal afgive betænkning inden for nogle få måneder, og så skal vi løse de problemer, der er tale om. En sådan Endlösung har både hr. Stavad og hans socialdemokratiske forgængere som skattepolitiske ordførere, i hvert fald tilbage til salig Grünbaums dage, talt om gang efter gang, nemlig at nu finder de den rigtige løsning på hele dette område, og så gennemfører de en eller anden lov.

Vi ved alle sammen, at det har to virkninger: Georg Poulsen protesterer, og de, der er kreative her i samfundet, finder ud af, hvordan man klarer tingene med de regler, der så er den sobre Endlösung. Og så kan hr. Stavads efterfølger som socialdemokratisk ordfører om et år eller to igen sige: Nu finder vi den rigtige løsning, som vi desværre heller ikke fandt i 1989.

Juristforbundets Lovsamling bliver tykkere og tykkere – og det er ikke godt at blive tyk – hver gang man finder frem til at lave nogle af disse kommissionsbetænkninger af den ene eller anden art.

Derfor må det første skridt være at gå fremad, lige modsat de tilbageskridt, de foreliggende forslag repræsenterer. Fremskridtet i første omgang er simpelt hen at slå en tyk streg over alle de paragraffer på anpartsselskabsområdet, som er blevet indført i dansk skattelovgivning, siden man begyndte med lovgivning på dette område for en lille snes år siden. Og så er vi nået frem til det, der var gældende dansk skattelov i de første 60-65-67 år af indkomstkattens levetid, nemlig at folk, der vælger at investere i anpartsform, blev stillet præcis på samme måde som folk, der valgte at investere som enkeltmandsprojekter eller interessentskaber, eller hvad de nu ellers kunne finde på.

Og når man har opnået ligestillingen, bliver det næste, at alle anpartshavere, enkeltejere og aktieselskaber, eller hvad der er tale om, mar-